

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Svk/69/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4020200587
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4020200587.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Benczovej a členov senátu JUDr. Michala Dzurďzika, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Poľnohospodárska Pôda s.r.o., Sibírska 55, Bratislava, IČO: 44 138 369, zastúpeného: Advokátska kancelária SOLICITOR SK, s.r.o., Ďatelinová č. 10, 821 01 Bratislava IČO: 36 867 683 proti žalovanému: Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, Chlumeckého 2, Bratislava, IČO: 00 166 260, za účasti pribratého účastníka konania: S. H., R.. XX.XX.XXXX, Q. A. XX/X, R. - N. H., o správnej žalobe zo dňa 17.12.2020 proti rozhodnutiu žalovaného č. VoÚ 54/2020/JA zo dňa 29.10.2020, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/174/2020 - 147 zo dňa 24.08.2022, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietla .
- II. Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva .

odôvodnenie:

I. Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom č. k. 11S/174/2020 - 147 zo dňa 24.08.2022 Krajský súd v Nitre postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného VoÚ 54/2020/JA zo dňa 29.10.2020, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie č. V 5229/2015-43 zo dňa 06.02.2020. Týmto rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa bol podľa ust. § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. zamietnutý návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podľa kúpnej zmluvy č. 2015/6//3342 uzavretej medzi S. H. ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim.

2. Správny súd v rozsudku konštatoval, že o návrhu zo dňa 29.06.2015 na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a povolenie vkladu na základe kúpnej zmluvy č. 2015/6/3342 zo dňa 29.06.2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 17.07.2015 rozhodol správny orgán prvého stupňa prvýkrát dňa 24.07.2015 tak, že povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti v katastrálnom území Q. zapísanej ako parc. registra C KN č. XXXX v prospech žalobcu. Po podaní protestu prokurátora zo dňa 15.10.2015 rozhodol správny orgán prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 04.11.2015 tak, že protestu vyhovel a zrušil svoje protestom napadnuté rozhodnutie zo dňa 24.07.2015. Následne, po zrušení rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 24.07.2015 bol S. H. naďalej zapísaný ako vlastník parc. č. XXXX v katastrálnom území Q., čo preukazuje LV č. XXXX kat. územie Q. zo dňa 19.02.2016. Dňa 18.03.2016 správny orgán prvého stupňa vydal rozhodnutie, ktorým konanie vo veci návrhu zo dňa 29.06.2015 na vklad vlastníckeho práva na základe kúpnej zmluvy č. 2015/6/3342 zo dňa 29.06.2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 17.07.2015 zastavil podľa ust. § 31b ods. 1 písm. f/ zákona č. 162/1995 Z. z., teda z dôvodu, že účastník konania v určenej lehote neodstránil nedostatky návrhu na vklad, prípadne jeho príloh. Na základe odvolania žalobcu zo dňa 07.04.2016 vo veci rozhodoval odvolací orgán, t. j. Okresný úrad Nitra odbor opravných prostriedkov referát katastra nehnuteľností, ktorý rozhodnutím zo

dňa 28.04.2016 zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie zo dňa 18.03.2016. Žalobca podal na správnom súde žalobu (konanie sa viedlo pod sp. zn. 11S/164/2016) proti rozhodnutiu odvolacieho orgánu zo dňa 28.04.2016, o ktorej súd rozhodol rozsudkom č. k. 11S/164/2016-101 zo dňa 04.07.2018 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.08.2018) tak, že toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil odvolaciemu správne mu orgánu (Okresný úrad Nitra) na ďalšie konanie.

3. Správny orgán prvého stupňa, t. j. Okresný úrad Nitra katastrálny odbor rozhodol opätovne (druhýkrát) vo veci návrhu zo dňa 29.06.2015 na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe kúpnej zmluvy č. 2015/6/3342 zo dňa 29.06.2015 v znení je dodatku č. 1 zo dňa 17.07.2015 rozhodnutím pod č. V 5229/2015-43 dňa 06.02.2020 tak, že návrh na vklad práva do katastra nehnuteľností zamietol podľa ust. § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. Pri svojom opätovnom rozhodovaní musel prihliadať na nasledovné skutočnosti, ktoré sa týkali parc. č. XXXX v katastrálnom území Q. a ktoré nastali po podaní návrhu zo dňa 29.06.2015 na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a povolenie vkladu, o ktorom sa viedlo konanie pod zn. V 5229/2015.

4. Podľa súdu jednou z najdôležitejších skutočností bolo zistenie, že v priebehu začatého katastrálneho konania pod zn. V 5229/2015 bola správne mu orgánu prvého stupňa dňa 22.07.2015 doručená žiadosť Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 20.07.2015 o zápis predkupného práva štátu, prílohou ktorého bol zoznam pozemkov podľa katastrálnych území, na ktorých je potrebné vykonať zápis predkupného práva štátu a osvedčenie č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015 o tom, že stavba „Vybudovanie strategického parku“ je významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. Z predmetnej žiadosti o zápis predkupného práva štátu a z pripojených listín vyplýva, že vláda SR uznesením č. 401/2015 zo dňa 08.07.2015 schválila návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii. Prílohou č. 1 k tomuto osvedčeniu je zoznam pozemkov nachádzajúcich sa v katastrálnom území U., U., K., Q. (medzi ktorými bol uvedený i pozemok registra „C“ ako parc. č. XXXX - orná pôda o výmere 495 m², čo nebolo sporné). Žiadosť Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 20.07.2015 o zápis predkupného práva štátu v súlade so zákonom č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj zákon č. 175/1999 Z. z.) k tam uvedeným pozemkom bola zaevidovaná na správne mu orgáne prvého stupňa pod zn. Z 5113/2015 a tento spis Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor správne mu súdu i predložil v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 11S/164/2016, pričom táto skutočnosť je súdu známa z jeho predchádzajúcej rozhodovacej činnosti vo veciach správnych žalôb týkajúcich sa žalobkyne a žalovaného, ktorým bol Okresný úrad Nitra, resp. správnych žalôb, kde ako žalobca vystupovala spoločnosť Poľnohospodárska Pôda s.r.o. a žalovaným bol Okresný úrad Nitra.

5. S poukazom na ust. § 3 ods. 5 vyššie citovaného zákona v znení účinnom od 07.07.2015 vzniklo dňom 08.07.2015 predkupné právo štátu k pozemkom, na ktorých sa má realizovať významná investícia a ktoré boli identifikované v prílohe č. 1 k osvedčeniu zo dňa 13.07.2015, pričom je nesporné, že sa medzi nimi nachádza i pozemok registra „C“ ako parc. č. XXXX v katastrálnom území Q. a správny orgán prvého stupňa (Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor) získal vedomosť o existencii tohto práva najneskôr dňa 22.07.2015. Napriek tejto nespornej skutočnosti vyplývajúcej zo spisu č. Z 5113/2015, správny orgán prvého stupňa postupoval tak, že dňa 24.07.2015 vydal rozhodnutie, ktorým povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti v katastrálnom území Q. zapísanej ako pozemok registra „C“ parc. č. XXXX v prospech žalobcu bez toho, aby sa zaoberal existenciou predkupného práva štátu, resp. z predloženého administratívneho spisu nevyplýva a nie je zdokumentované, či vôbec pri svojom rozhodovaní posudzoval i túto skutočnosť.

6. Z ust. § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov účinnom do 30.06.2016 vyplývali pre okresný úrad katastrálny odbor ako správny orgán prvého stupňa rozsiahle povinnosti pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a do jeho kompetencie pri rozhodovaní o vklade patrilo okrem iného skúmať i to, či predávajúci bol oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, resp., či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou neboli obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza, či sa neprieči dobrým mravom a taktiež bolo jeho povinnosťou prihliadať aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Vyššie uvedené ustanovenie v znení účinnom do 30.06.2016 obsahovalo odkaz napr. na zákon č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov, zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, Občiansky súdny poriadok, zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Jedná sa teda o demonštratívny výpočet právnych predpisov, na ktoré odkazuje ust. § 31 ods. 1 katastrálneho zákona.

7. Predkupné právo štátu k nehnuteľnosti parc. č. XXXX v katastrálnom území Q. vzniklo zo zákona dňa 08.07.2015, pričom kúpna zmluva s S. H. bola uzavretá dňa 29.06.2015, pričom správny orgán prvého stupňa sa o jeho existencii dozvedel dňa 22.07.2015, napriek tomu však z týchto skutočností pri svojom rozhodovaní dňa 24.07.2015 (keď povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalobcu) vyvodil záver o dôvodnosti povolenia vkladu. Pokiaľ sa správny orgán prvého stupňa s existenciou zákonného predkupného práva štátu k vyššie označenej nehnuteľnosti, ktoré vzniklo dňa 08.07.2015 priamo na základe vyššie citovaného zákona, žiadnym spôsobom nezaoberal a nevysporiadal, resp. vysporiadanie sa s touto skutočnosťou z predloženého administratívneho spisu a ani z rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva nevyplývalo, podľa názoru správneho súdu pochybil, čo znamená, že protest prokurátora bol potom podaný dôvodne a v záujme odstránenia tohto pochybenia. Zároveň súd poukázal na rozhodovaciu činnosť NS SR (rozhodnutia spis. zn. 1Sžr/103/2012 zo dňa 09.04.2013, sp. zn. 3Sžrk/5/2017 zo dňa 30.05.2018, sp. zn. 4Sžrk/3/2018 zo dňa 03.07.2018, sp. zn. 10Sžrk/6/2018 zo dňa 24.10.2018, sp. zn. 2Sžrk/18/2018 zo dňa 12.12.2018, sp. zn. 8Sžrk/8/2018 zo dňa 12.12.2018).

8. Ďalej musel správny orgán prvého stupňa prihliadať i na tú skutočnosť, že po zrušení rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa č. V 5229/15 zo dňa 24.07.2015 (o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v prospech žalobcu) rozhodnutím č. UP 63/2015-9 zo dňa 04.11.2015 bol ako vlastník parc. č. XXXX v katastrálnom území Q. opätovne zapísaný jej pôvodný vlastník S. H., čo preukazuje i LV č. XXXX kat- územie Q. zo dňa 19.02.2016. S. H. ako predávajúci uzavrel kúpnu zmluvu č. XXXXX/XXXX/XXXX/Lužianky/ManVi dňa 03.03.2016 so spoločnosťou MH Invest, s.r.o. ako kupujúcim, predmetom ktorej bola parc. registra C KN č. XXXX vo výlučnom vlastníctve predávajúceho 1/1 a správny orgán prvého stupňa, t. j. Okresný úrad Nitra, katastrálny odbor rozhodnutím pod č. V 4879/16 zo dňa 20.05.2016 povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnosti v katastrálnom území Q. zapísanej na LV č. XXXX ako pozemok registra C KN parc. č. XXXX v prospech spoločnosti MH Invest, s.r.o. na základe vyššie uvedenej kúpnej zmluvy.

9. Ďalším rozhodnutím pod č. V 6219/16 zo dňa 24.06.2016 správny orgán prvého stupňa povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností i k nehnuteľnostiam v katastrálnom území Q. zapísaným na LV č. XXXX, medzi ktorými bol i pozemok registra C KN parc. č. XXXX v prospech spoločnosti MH Invest II, s. r. o. na základe kúpnej zmluvy č. 20160027 zo dňa 21.06.2016 uzavretej medzi spoločnosťou MH Invest, s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou MH Invest II, s. r. o. ako kupujúcim. Súčasťou administratívneho spisu je i právoplatné rozhodnutie o vyvlastnení, ktoré vydal Okresný úrad Nitra odbor výstavby a bytovej politiky pod č. OU-NR-OVBP2-2016/032185-53 dňa 18.08.2016 a ktorým bolo vo verejnom záujme vyvlastnené vlastnícke právo vlastníkovi MH Invest, s. r. o. k tam uvedeným nehnuteľnostiam v katastrálnom území Q., medzi ktorými je i nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX ako parc. č. XXXX v prospech spoločnosti MH Invest, s.r.o. pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ v katastrálnom území K., U., A., Q., U., Č..

10. Na všetky vyššie uvedené skutočnosti musel prihliadať a správne aj prihliadal správny orgán prvého stupňa pri opätovnom rozhodovaní o návrhu zo dňa 29.06.2015 na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (na základe kúpnej zmluvy zo dňa 29.06.2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 17.07.2015) k parc. č. XXXX v katastrálnom území Q., výsledkom čoho bolo zistenie, že štát uplatnil svoje predkupné právo k nehnuteľnosti parc. č. XXXX v katastrálnom území Q., ktorá bola uvedená v osvedčení Ministerstva hospodárstva SR a ktorá následne prešla viacerými zmenami v osobe vlastníka ako i zmenami v údajoch katastra nehnuteľností ohľadne druhu pozemku a to z ornej pôdy na ostatné plochy). Vyjasnenie otázky predkupného práva k nehnuteľnosti pod parc. č. XXXX v katastrálnom území Q.Ž. konštatoval i Najvyšší súd SR ako kasačný súd vo svojom rozsudku v konaní pod sp. zn. 6Sžrk/21/2018 zo dňa 05.12.2019, keď rozhodoval o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku tunajšieho súdu č. k. 11S/164/2016-101 zo dňa 04.07.2018.

11. Zároveň správny súd uviedol, že prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnosti má v podstate dve fázy. Zmluva, na základe ktorej má dôjsť k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je platná po podpísaní jej účastníkmi (ak nie sú iné dôvody jej absolútnej neplatnosti), ale k nadobudnutiu vlastníckeho práva dochádza až vkladom do katastra nehnuteľností (rozsudok Najvyššieho súdu SR v konaní pod sp. zn. 1Sžr/15/2012). Z uvedeného vyplýva, že ani žalobca uzavretím kúpnej zmluvy zo dňa 29.06.2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 17.07.2015 nenadobudol vlastnícke právo k tam uvedenej nehnuteľnosti a správny orgán, ktorý konal o návrhu na vklad vlastníckeho práva mal s poukazom na ust. § 31 ods. 1 katastrálneho zákona okrem iného skúmať i to, či predávajúci bol dňa 29.06.2015 oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, resp., či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou neboli obmedzené, či kúpna zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom a taktiež mal prihliadať na všetky skutočnosti, ktoré existovali v čase jeho rozhodovania (t. j. prvýkrát dňa 24.07.2015)

a mohli by mať vplyv na povolenie vkladu, čo znamená, že vzhľadom na existenciu podkladov, ktoré mu boli doručené dňa 22.07.2015 mal taktiež preveriť, či sa významná investícia bude nachádzať i na pozemku, ktorý bol predmetom prevodu na základe kúpnej zmluvy zo dňa 29.06.2015 v znení jej dodatku č. 1 zo dňa 17.07.2015 a v kladnom prípade k tomuto pozemku vzniklo zo zákona predkupné právo štátu a správny orgán prvého stupňa mal pri svojom rozhodovaní dňa 24.07.2015 túto skutočnosť skúmať.

II. Kasačná sťažnosť žalobcu, stanovisko žalovaného

a) kasačná sťažnosť

12. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v procesnom postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP, kde namietal, že :

- rozsudok je formalistický a odôvodnenie nedostatočné, nakoľko v odôvodnení Rozsudku (obdobne ako vo vyššie uvedených konaniach) súd iba popísal skutkový stav prípadu, odcitoval ustanovenia právnych predpisov a následne konštatoval, že z uvedených ustanovení „vyplýva“ záver o dôvodnosti rozhodnutia žalovaného. Neuviedol aký je obsah predkupného práva, aké sú prípadné následky spojené s jeho porušením.

- z napadnutého rozhodnutia však zrozumiteľne a presvedčivo nevyplýva, prečo správny súd aplikoval citované ustanovenia právnych predpisov, a prečo ich v konkrétnych okolnostiach posudzovaného prípadu vykladal práve týmto spôsobom. Podstatu odôvodnenia súdneho rozhodnutia by mali tvoriť argumenty, ktorými súd podopiera svoj záver, vo všeobecnosti požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia sú vlastne požiadavkami na argumentáciu v odôvodnení súdneho rozhodnutia.

- zo strany správneho súdu nedošlo k subsumpcii skutkového stavu pod relevantné právne normy. Okrem zákona o niektorých opatreniach súd nevenoval pozornosť žiadnym hmotnoprávnym predpisom vzťahujúcim sa na posudzovanú vec. I napriek tomu, že zo strany súdu nedošlo k rozboru hmotnoprávných predpisov, ktorých porušenie je spájané s neplatnosťou zmluvy však súd vyslovil záver, že v zmysle ustanovenia § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona porušenie predkupného práva štátu je takou skutočnosťou, ktorá by mohla mať vplyv na povolenie vkladu. Súd tak posudzoval „zákonnosť“ len cez procesno-právne predpisy a nie cez predpisy hmotnoprávne.

- nie je možné prijať záver, že by sa s predkupným právom štátu spájala dodatočná nemožnosť plnenia. Pojmové znaky nemožnosti plnenia a následky nemožnosti plnenia sú upravené v ustanovení § 575 Občianskeho zákonníka. Podľa ods. 2 § 575 Občianskeho zákonníka plnenie nie je nemožné, najmä ak ho možno uskutočniť aj za sťažených podmienok, s väčšími nákladmi alebo až po dojednanom čase. Z ustanovenia § 3 ods. 7 zákona o niektorých opatreniach vyplýva, že predkupné právo zaniká pokiaľ nedôjde k splneniu zákonných podmienok - do dvoch rokov sa nevykoná alebo nezačne vyvlastňovacie konanie. Z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že záväzok plniť podľa kúpnej zmluvy by bolo možné splniť aj po dohodnutej dobe.

- v posudzovanom prípade nemohlo dôjsť ani k dodatočnej nemožnosti plnenia dohodnutého v zmluve následkom predkupného práva. Podľa komentára k Občianskemu zákonníku, pokiaľ nespočíva okolnosť vylučujúca plnenie vo faktickom stave, ale v stave právnom, nejde v súlade s prevládajúcou doktrínou o nemožné, ale o nedovolené plnenie, na ktoré sa vzťahuje § 39 OZ. To môže nastať v prípade dodatočnej zmeny alebo doplnenia právnej úpravy, ktorá bude mať za následok protiprávnosť a z toho rezultujúcu zakázanosť pôvodného predmetu záväzku. Z právnej úpravy - ustanovenia § 603 OZ vyplýva, že predkupné právo zostáva zachované voči nadobúdateľovi. Ak z kogentnej právnej úpravy vyplýva že predkupné právo zostane zachované voči nadobúdateľovi, nemôže sa jednať o takúto zakázanosť pôvodného predmetu záväzku. Podstatnou skutočnosťou je, že predkupné právo v čase podpisu zmluvy medzi sporovými stranami dňa 08.07.2015 ešte nebolo zapísané v katastri nehnuteľností.

- správny súd sa len formálnym spôsobom vysporiadal s argumentáciou ohľadne porušenia zásady rovnosti v právnych vzťahoch, keď (vecnému) predkupnému právu štátu bol v rozpore s platnými právnymi predpismi priznaný iný obsah i následky než vecnému predkupnému právu patriacemu ktorémukoľvek inému subjektu dokonca s relevanciou vo vzťahu k ustanoveniu § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona. Takýmto spôsobom sa stalo predkupné právo de facto vyvlastnením, avšak bez reálnej možnosti dotknutého subjektu domôcť sa ochrany a finančnej náhrady za pozemky.

- zrušenie rozhodnutia správnym súdom má účinky ex tunc, (aj vzhľadom na zápis poznámky o prebiehajúcom konaní 11S/171/2016, kde došlo k prieskumu rozhodnutia o zastavení toho istého vkladového konania, ktoré vylučuje dobromyseľnosť ďalších nadobúdateľov). Pôvodné rozhodnutie o zastavení vkladového konania bolo zrušené pre nezákonnosť a to znamená že všetky následné rozhodnutia stratili svoje opodstatnenie. Iný záver by znamenal len formálne zopakovanie administratívneho konania v rozpore s právom na spravodlivý proces.

- platnosť právneho úkonu, ktorým sa nakladalo s nehnuteľnosťou je potrebné posudzovať podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho vzniku. K inému záveru nemožno dospieť ani na základe ustanovenia § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona, podľa ktorého pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Sťažovateľ sa odvolal na nález Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 16/95 z 24. mája 1995.

- ustanovenie § 31 ods. 1 Katastrálneho zákona nemožno interpretovať tak, správny orgán by bol povinný posudzovať platnosť právneho úkonu podľa práva platného v čase rozhodovania o návrhu na vklad. Ak teda predkupné právo štátu nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu ani dodatočnú nemožnosť plnenia, nie je dôvod, aby potom, ako štát preverí jeho existenciu a rozhodol o zamietnutí návrhu na vklad. Rovnako nemožno návrh na vklad zamietnuť ani z dôvodu zmien v katastri ktoré nastali počas doby keď sa rozhodovalo o zákonnosti postupu správneho orgánu. Napadnuté rozhodnutie je z vyššie uvedených dôvodov nezákonné.

b) stanovisko žalovaného

13. Ku kasačnej sťažnosti sa žalovaný písomne nevyjadril.

III. Konanie pred kasačným súdom

14. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktorému predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk podľa § 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP.

IV. Vybrané ustanovenia, z ktorých kasačný súd vychádzal

15. Podľa § 31 ods. 1, 3, 7 Katastrálneho zákona, okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpisanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, 10b) ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Ak sú podmienky na vklad splnené, okresný úrad vklad povolí; inak návrh zamietne. Okresný úrad doručí rozhodnutie o zamietnutí vkladu všetkým účastníkom konania. Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie. Odvolanie sa podáva na okresný úrad, ktorý rozhodnutie vydal, do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Ak okresný úrad podanému odvolaniu nevyhoví v celom rozsahu, predloží ho spolu so spisovým materiálom úradu najneskôr do 30 dní odo dňa, keď mu bolo odvolanie doručené; o odvolaní rozhodne úrad prostredníctvom zamestnanca s osobitnou odbornou spôsobilosťou podľa § 33 do šiestich mesiacov odo dňa predloženia odvolania a spisového materiálu okresným úradom.

16. Podľa § 34 ods. 1 vyššie citovaného zákona, práva k nehnuteľnostiam uvedené v § 1 ods. 1, ktoré vznikli, zmenili sa alebo zanikli zo zákona, rozhodnutím štátneho orgánu, príklepom licitátora na verejnej dražbe, vydržaním, prírastkom a spracovaním, práva k nehnuteľnostiam osvedčené notárom, ako aj práva k nehnuteľnostiam vyplývajúce z nájomných zmlúv, zo zmlúv o prevode správy majetku štátu alebo z iných skutočností svedčiacich o zverení správy majetku obce alebo správy majetku vyššieho územného celku sa do katastra zapisujú záznamom, a to na základe verejných listín a iných listín. Záznamom sa zapisuje i zmena poradia záložných práv z dohody záložných veriteľov o poradí ich záložných práv rozhodujúcim na ich uspokojenie.

17. Podľa § 1 ods. 1, 12 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinnom od 07.07.2015, tento zákon upravuje zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou a postup orgánov štátnej správy pri vydávaní osvedčenia o významnej investícii. Prípravou územia sú činnosti nevyhnutné na zabezpečenie realizácie strategického parku, a to

a) usporiadanie vlastníckych vzťahov,

b) výstavba alebo pokračovanie výstavby pozemných komunikácií,

c) výstavba alebo pokračovanie výstavby dráhy alebo jej súčasti,

d) výstavba alebo pokračovanie výstavby súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení,

e) iné obdobné prípravné činnosti.

18. Podľa § 3 ods. 1, 2, 4, 5, 7 vyššie citovaného zákona, príslušné ministerstvo predloží vláde na schválenie návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii na základe žiadosti podniku, ktorá spĺňa podmienku podľa § 1 ods. 2 písm. a), § 1 ods. 3 písm. a) alebo písm. b) do 60 dní od podania žiadosti, ktorá obsahuje náležitosti podľa § 2b ods. 2. Príslušné ministerstvo vydá osvedčenie o významnej

investícií do 15 dní od schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Ak vláda návrh na vydanie osvedčenia o významnej investícii neschválí, príslušné ministerstvo žiadosť zamietne. Osvedčenie o významnej investícii je dokladom, ktorý podnik dokladá k návrhu na začatie územného konania, 1b) k návrhu na začatie vyvlastňovacieho konania 2) a k návrhu na začatie stavebného konania. 1c)

Na pozemok a stavby na ňom, na ktorom sa má realizovať významná investícia podľa § 1 ods. 3, vzniká zo zákona predkupné právo štátu dňom schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou. Predkupné právo štátu sa zapíše do katastra nehnuteľností na návrh príslušného ministerstva. Predkupné právo štátu nie je iným právom k pozemkom a stavbám. 1d) Predkupné právo štátu podľa odseku 5 zanikne, ak sa do dvoch rokov odo dňa schválenia návrhu na vydanie osvedčenia o významnej investícii vládou nevykoná alebo ak sa nezačne vyvlastňovacie konanie.

V. Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

19. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku Krajského súdu v Nitre po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná. Je zároveň potrebné uviesť, že kasačná sťažnosť je inštitútom mimoriadneho opravného prostriedku. Z tohto dôvodu jej podanie je koncipované na konkrétnom tvrdení sťažovateľa o pochybení krajského súdu v konaní. Sťažovateľ namietal dôvody kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP.

20. Keďže obdobná vec rovnakých účastníkov konania, v rámci posúdenia prakticky rovnakej právnej otázky, bola predmetom konania a rozhodovania kasačného súdu v právnej veci vednej pod sp. zn. 4Svk/28/2022, kasačný súd v súlade s § 464 ods. 1 SSP na toto rozhodnutie poukazuje, v celom rozsahu sa s ním stotožňuje a na vybrané časti rozhodnutí odkazuje:

21. „Sťažovateľ namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré badá v absencii právnych úvah, prečo krajský súd aplikoval citované zákonné ustanovenia a prečo ich interpretoval tam uvedeným spôsobom. S týmito závermi sťažovateľa sa však kasačný súd nestotožňuje a má - naopak - za to, že krajský súd rozsudok náležite odôvodnil, a to s ohľadom na povahu preskúmaného rozhodnutia, pričom reagoval na podstatné žalobné námietky. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že krajský súd okrem procesnoprávných ustanovení aplikoval len jedno hmotnoprávne ustanovenie, a to § 3 zákona č. 175/1999 Z. z., uvedené považuje kasačný súd za dostatočné, nakoľko sa jednalo o kľúčové ustanovenie, na ktoré sám sťažovateľ poukazoval v správnej žalobe. Rovnako krajský súd správne poukázal na to, že nemohlo byť jeho úlohou v tomto súdnom konaní riešiť otázku zákonnosti pôvodného, protestom napadnutého rozhodnutia, ktoré bolo predmetom samostatného súdneho prieskumu v rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/15/2016, o ktorom rozhodol najvyšší súd v konaní pod sp. zn. 10Sžrk/11/2018 zo dňa 24.10.2018 tak, že kasačnú sťažnosť sťažovateľa zamietol.“

22. „Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je teda aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Krajský súd uvedené požiadavky naplnil, napadnutý rozsudok nie je nepreskúmateľný.“

23. „Sťažovateľ vyčítal krajskému súdu, že nesprávne posúdil dôležité skutočnosti vo vzťahu k ich časovej súvislosti, keď uzavretie kúpnej zmluvy predchádzalo zápisu predkupného práva do katastra nehnuteľností. Rozporoval tiež závery o povinnosti správneho orgánu zaoberať sa predkupným právom štátu. Nastolenú otázku pritom vyriešil najvyšší súd v rozsudku sp. zn. 6Sžrk/3/2018 zo dňa 18.05.2018 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov Slovenskej republiky č. 6/2018 pod č. 54/2018, ktorý musí byť sťažovateľovi známy z dôvodu, že naň opakovane poukazoval krajský súd, ako aj žalovaný. Najvyšší súd ustálil nasledovné: „Vzhľadom na právnu podstatu predkupného práva vo všeobecnosti a účel sledovaný zákonom č. 175/1999 Z. z., ktorým je zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou z hľadiska celého hospodárstva Slovenskej republiky (viď § 1 ods. 1 zákona č. 175/1999 Z. z., dôvodová správa k zákonu č. 175/1999 Z. z., dôvodová správa k zákonu č. 154/2015 Z. z.), dospel kasačný súd k záveru, že zmluvná voľnosť vlastníka pozemku, ku ktorému sa viaže predkupné právo štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., je obmedzená priamo zo zákona, a teda vlastníci dotknutých pozemkov sú povinní v prípade ich zamýšľaného predaja prednostne ponúknuť tieto pozemky na kúpu štátu.“

Iba takýto výklad § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. môže byť v súlade s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z. z. Neprihliadnutie okresného úradu v konaní o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na existenciu predkupného štátu podľa § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z., obmedzujúceho zmluvnú voľnosť povinného z tohto predkupného práva pri zamýšľanom prevode dotknutej nehnuteľnosti, ako na skutočnosť, ktorá má vplyv na povolenie vkladu, je podľa kasačného súdu v rozpore s účelom a cieľmi zákona č. 175/1999 Z. z. a porušením § 31 ods. 1 katastrálneho zákona. Uvedené platí aj vtedy, ak predkupné právo štátu vzniklo až po uzavretí kúpnej zmluvy, ktorá je predmetom konania o povolení vkladu, keď okresný úrad je povinný skúmať, či po uzavretí zmluvy do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové alebo právne zmeny, ktoré by bránili vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.“

24. „Zákon č. 175/1999 Z. z. upravuje zjednodušenie usporiadania vlastníckych vzťahov potrebných na prípravu stavieb, ktoré sú významnou investíciou a postup orgánov štátnej správy pri vydávaní osvedčenia o významnej investícii. Zákonné predkupné právo štátu podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. je s ohľadom na teologický výklad tohto zákona konštantnou judikatúrou vykladaný tým spôsobom, že bráni prevodu vlastníckeho práva aj v už začatých konaniach. Z uvedeného dôvodu neobstojí sťažovateľova interpretácia, že toto predkupné právo má principiálne rovnaké účinky ako predkupné právo podľa § 603 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka. Ustálená súdna prax pri výklade tohto inštitútu opakovane reagovala aj na sťažovateľovu námietku ohľadom porušenia princípu rovnosti (napokon touto sa zaoberal aj najvyšší súd pri prieskume zákonnosti pôvodného, protestom napadnutého rozhodnutia, v konaní pod sp. zn. 10Sžrk/11/2018 zo dňa 24.10.2018, voči ktorému sťažovateľ podal aj ústavnú sťažnosť, ktorú Ústavný súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. III. ÚS 93/2020 odmietol ako neopodstatnenú) a na túto argumentáciu odkázal v napadnutom rozsudku aj krajský súd. Rozlišovanie medzi účinkami zákonného predkupného práva štátu podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. a predkupného práva podľa § 603 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka má svoj legálny základ a legitímny cieľ. Tiež sa nemožno stotožniť so sťažovateľovou argumentáciou, že zákonné predkupné právo v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. de facto má účinky vyvlastnenia, keď toto právo obmedzuje len jedno z oprávnení, ktoré je súčasťou vlastníckeho práva, a to právo absolútne disponovať s vecou. K samotnému vyvlastňovaniu tak dochádza až následne prostredníctvom samostatného administratívneho postupu na základe zákona.“

25. „Kasačný súd tiež upriamuje osobitne pozornosť na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1Sžrk/9/2020 v obdobnej právnej veci, napadnutý sťažnosťou na Ústavnom súde Slovenskej republiky, ktorý ju uznesením sp. zn. I. ÚS 401/2021 odmietol ako neopodstatnenú. Rovnako tak na rozsudok Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 8Sžrk/4/2020 v obdobnej právnej veci napadnutý sťažnosťou na Ústavnom súde Slovenskej republiky, ktorý ju uznesením sp. zn. III. ÚS 613/2022 odmietol ako neopodstatnenú, konštatujúc, že nosné argumenty sťažovateľa (ktoré sú v zásade totožné s nosnými argumentami sťažovateľa uplatnenými v prejednávanej veci) sú nedôvodné. V tomto kontexte kasačný súd uvádza, že je povinnosťou všetkých orgánov štátnej moci svojou činnosťou naplňať legitímne očakávanú predstavu jednotlivca o právnom štáte, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je aj právna istota a s princípom právnej istoty v rozhodovacej činnosti súdov korešponduje zásada rozhodovania súdov v obdobných veciach rovnakým spôsobom, pričom kasačné námietky sťažovateľa neboli spôsobilé zvrátiť tieto ustálené právne závery.“

26. „Rovnako najvyšší správny súd odkazuje na závery vyplývajúce z rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 10Sžrk/7/2018 zo dňa 21. novembra 2018 v ktorom najvyšší súd v obdobnej veci uviedol: „v danom prípade nenastala absolútna neplatnosť právneho úkonu - predmetnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti, pretože podmienky platnosti sa skúmajú vždy ku dňu uzavretia zmluvy. V čase uzavretia zmluvy neexistovala právna úprava brániaca realizácii predmetu zmluvy. Táto situácia nastala dodatočne, po uzavretí zmluvy, ale v čase pred rozhodnutím o vklade. Správny orgán musí rešpektovať platný a účinný právny stav vyplývajúci i z právnych predpisov, ktoré nadobudnú účinnosť k času jeho rozhodovania, a ktoré nepravou retroaktivitou zasahujú do právneho vzťahu. Správny orgán musí rešpektovať právny stav vyplývajúci z verejnoprávnych predpisov. Kasačný súd vedenú situáciu hodnotí ako dodatočnú právnu nemožnosť plnenia, ktorá objektívne nastala pred rozhodnutím o vklade. Zákonné predkupné právo na základe § 3 ods. 5 zákona č. 175/1999 Z. z. spôsobuje s účinkom nepravnej retroaktivity dodatočnú právnu nemožnosť plnenia zmluvy o prevode nehnuteľnosti, na ktorú skutočnosť správny orgán rozhodujúci o návrhu na vklad je podľa § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. povinný prihliadať (obdobne rozhodnutia kasačného súdu sp. zn. 3Sžrk/5/2017 z 30.05.2018, sp. zn. 10Sžrk/8/2017 z 19.06.2018, sp. zn. 10Sžrk/6/2018 z 24.10.2018).“ Za tohto stavu potom aj odkaz sťažovateľa na rozsudky najvyššieho súdu sp. zn. 1 M Obdo V 16/2006 a Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 22Cdo/2222/2011, vymedzujúce tzv. dodatočnú stratu platnosti zmluvy, je neopodstatnený.“

27. „Účelom konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností je kontrola dodržania zákonných podmienok pri nakladaní s nehnuteľnosťami. Zjednodušene možno povedať, že okresný úrad má vo vkladovom konaní skúmať platnosť zmluvy, zmluvnú voľnosť a oprávnenie prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou. Nakoľko je okresný úrad povinný zistiť presne a úplne skutkový stav veci, prihliada aj na iné skutkové a právne skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na povolenie vkladu. Okresný úrad posudzuje uvedené skutočnosti ku dňu vydania rozhodnutia o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Z uvedeného vyplýva, že okresný úrad skúma, či po uzavretí zmluvy do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové alebo právne zmeny, ktoré by bránili vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.“

28. „V tomto smere je potrebné poukázať na ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu, v zmysle ktorej konanie o povolenie vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností predstavuje rozhodovací procesný postup, pri ktorom okresný úrad ako správny orgán na základe predložených písomných podkladov podľa § 31 ods. 1, 2 katastrálneho zákona posudzuje skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Výsledkom tohto procesného postupu je rozhodnutie o povolení vkladu alebo rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad (§ 31 ods. 3 katastrálneho zákona). „Základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 5 Správneho poriadku, ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležité objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia). Účelom konania o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností je kontrola dodržania zákonných podmienok pri nakladaní s nehnuteľnosťami. Zjednodušene možno povedať, že okresný úrad má vo vkladovom konaní skúmať platnosť zmluvy, zmluvnú voľnosť a oprávnenie prevodcu nakladať s nehnuteľnosťou. Nakoľko je okresný úrad povinný zistiť presne a úplne skutkový stav veci, prihliada aj na iné skutkové a právne skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na povolenie vkladu“ (rozsudok najvyššieho správneho súdu sp. zn. 6Svk/12/2021 zo dňa 21. septembra 2022). Okresný úrad zároveň posudzuje uvedené skutočnosti ku dňu vydania rozhodnutia o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností (pozri napríklad rozsudok najvyššieho súdu z 25. novembra 2009, sp. zn. 6Sžo/49/2009). Z uvedeného vyplýva, že okresný úrad skúma, či po uzavretí zmluvy do rozhodnutia o povolení vkladu nenastali skutkové alebo právne zmeny, ktoré by bránili vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností.“

29. „V nadväznosti na uvedené, najvyšší správny súd poukazuje na to, že v rámci katastrálneho konania (konkrétne v rámci vkladového konania) príslušný správny orgán (aktuálne okresný úrad, katastrálny odbor) posudzuje komplexne skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu, respektíve na rozhodovanie o návrhu na vklad. V tomto konaní takto skúma, či sú splnené procesné, ako aj hmotnoprávne podmienky na povolenie vkladu do katastra nehnuteľností, t. j. či sú splnené procesné, ako aj hmotnoprávne podmienky na vykonanie zápisu vzniku, zmeny alebo zániku vecného práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností, ktoré sa do katastra nehnuteľností zapisuje formou vkladu. Výsledkom tohto rozhodovacieho procesného postupu je rozhodnutie orgánu katastra o povolení vkladu, o zastavení konania alebo o zamietnutí vkladu. Predovšetkým v súlade s § 31 ods. 1 katastrálneho zákona preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná voľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu. Keďže zároveň správny orgán rozhoduje o návrhu na vklad podľa skutkového a právneho stavu ku dňu vydania rozhodnutia o tomto návrhu, potom tak samotná kúpna zmluva musí byť v súlade s katastrálnym operátom, tiež musí existovať oprávnenie fyzickej osoby alebo právnickej osoby nakladať s nehnuteľnosťou musia byť dané k okamihu rozhodovania orgánu katastra o konkrétnom návrhu na vklad.“

VI. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

30. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti dospel kasačný súd k záveru, že kasačná sťažnosť je s ohľadom na § 440 ods. 1 písm. f), g) SSP nedôvodná, pretože námietky sťažovateľa uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP, ako nedôvodnú, zamietol.

31. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky podľa § 167 ods. 1 SSP v spojení s § 467 ods. 1 SSP. Sťažovateľ v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému

náhrada trov kasačného konania prislúcha len v prípadoch, ak to možno spravodlivo požadovať a po splnení zákonom stanovených podmienok len výnimočne (§ 168 SSP), ktoré podľa obsahu súdnych spisov nenastali, preto súd žalovanému právo na náhradu trov kasačného konania nepriznal. Ďalšiemu účastníkovi konania kasačný súd neuložil žiadnu povinnosť, preto mu § 169 SSP rovnako právo náhradu trov kasačného konania nepriznal.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 147 ods. 2 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.